

Signatář Charty 77 Václav Vlk: Havel nám nechal hada na prsou. Ted' nám vládne

parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Signatar-Charty-77-Vaclav-Vlk-Havel-nam-nechal-hada-na-prsou-Ted-nam-vladne-746196

Jiří Hroník

18.11.2023 7:15 | Rozhovor

Z komunistické bídy jsme se po roce 89 dostali mezi špičku nejbohatších, nejklidnějších a také nejbezpečnějších států světa. Ovšem Fialova vláda, jejímž jediným programem je „Antibabiš“, prakticky likviduje to, co se za předchozí desetiletí povedlo. „Ačkoliv Václav Havel, obdivovaný celým Západem, dokázal zapojit postkomunistickou východní Evropu jak do EU, tak do NATO, zanechal nám tady ‚hada na prsou‘. Kvůli jeho ideji nepolitické politiky u nás už od poloviny 90. let vládnou tzv. ‚neziskovky‘, které bychom měli tak, jak je to v USA, správně nazývat ‚agenty cizí mocnosti‘. A označit je jako fanatiky a pijavice na naší společnosti,“ říká pro ParlamentníListy.cz signatář Charty 77 Václav Vlk.

Sdílej

Foto: Jiří Hroník

Popisek: Václav Vlk

S čím máte v paměti nejvíce spojené listopadové dny roku 1989, kdy v zemi panovala málokdy vídaná euforie?

Po dvacetiletém bezčasí, jak se doba mezi roky 1969 až 1989 nazývala, kdy se zdálo nepochybné, že komunismus je konstanta, která bude u nás určovat život společnosti i jednotlivce možná po celá staletí, se události 17. listopadu pro velkou část společnosti jevily jako

zázrak. Jako splnění snu, v němž nás čeká štěstí, svoboda a bohatství, které pro většinu lidí představovalo něco takového, jako nabízely tlusté prodejní reklamní svazky společnosti Neckermann.

Byl to takový výbuch euforických stavů a pocitů naplněného štěstím, když se v mozku jednotlivce a přelomovém listopadu 89 vzednul endorfin. Tedy hormon, který má na svědomí pocity dobré nálady a štěstí, snižuje a odstraňuje úzkostné stavy, depresi, stres a tlumí duševní bolest. Můžeme to přirovnat k pocitu některých novomanželů, kterým se splnil jejich sen. A oni se domnívají, že budou už odteď až nadosmrti šťastný pár, což se samozřejmě nikomu úplně nesplní, protože tak život v reálu nefunguje.

Lidé si tehdy budoucnost narůžovo jen malovali. Nevyhnul se tomu ani tehdy velice populární ekonom Valtr Komárek, který tvrdil, že Československo do deseti let dožene ekonomicky Rakousko. To se ovšem nestalo. Čím to, že tak bezbřehému optimismu propadli i lidé s nadhledem, znalostmi i životními zkušenostmi?

Samozřejmě i část vzdělanců podlehla této euforii. Na jedné straně již zmiňovaný marxistický ekonom a politik Valtr Komárek, na druhé straně třeba Václav Havel, který s vnitřním přesvědčením tvrdil, že v novém režimu se brzo vyřeší veškeré naše problémy. A například na otázku příslušníků tehdy staré generace, kteří si ještě pamatovali doby, kde nezaměstnanost byla skutečně jeden ze základních problémů, odpovídal, že podle jeho přesvědčení už nikdy žádná nezaměstnanost nebude. Ale ti dva nebyli sami. Myslel si to kdekdo. Protože svět se zdál náhle zářivým a do budoucna navždy šťastným.

Historie však nás učí, že tato euforická nadšení často končí strašlivými masakry, hromadami mrtvol a návratem bídy, jak nám dokládají výsledky husitské revoluce, Velké francouzské revoluce anebo bolševické Velké říjnové revoluce. Nic takového u nás neproběhlo. Z

tohoto hlediska je jasné že jsme jako národ při této dějinné změně uspěli. Ač se nám dneska zdá téměř všechno nedokonalé. Československo jako dvounárodní stát dopadl oproti například Jugoslávii, Sovětskému svazu a dnes Ukrajině, ale také středomořským státům, velice dobře. U nás je zvykem neustále na všechno nadávat, což máme společného například s Rakušany, ale pravdou je, že z komunistické bídy jsme se dostali mezi špičku nejbohatších, nejklidnějších a také nejbezpečnějších států světa. Kdo tomu nevěří, ať vyrazí někam do ciziny, tím nemyslím do umělých rájů cestovek, ale sám mezi lidi.

Češi spíše vyrážejí za levnějšími nákupy do Polska a Německa. Navíc jsme jedinou členskou zemí EU, která se nedostala na předcovidovou úroveň. Máme si i tak společně s mnohými politiky notovat, že jsme se v historii nikdy neměli lépe, než se máme dnes, nebo být kritičtější, že jsme toho za 34 let od změny režimu mohli dosáhnout víc?

To, že dneska jezdíme za levnějšími nákupy do Německa a Polska, je dáno částečně historicky – poražené Německo nikdy nezaplátilo za hrůzy a zničení mnoha států po 1. ani 2. světové válce. Ale zásadně bylo již od roku 1946 finančně doslova krmeno hlavně od USA jako evropská protiváha proti Stalinovu záměru obsadit celou Evropu. Protože Německo mělo tehdy jak dostatek zkušených vojáků, tak průmyslově vzdělanou společnost. Přidáme-li to, že západní spojenci vlastně působili jako političtí protektoři nad západním Německem a nedovolili jim vyvádět politické nesmysly, takže zakázali jak nacistickou, tak i komunistickou stranu, stalo se Německo tím, čím je.

Při porovnání s Polskem se však ukazuje, že prakticky všechny naše vlády řekněme od roku 1997 se ukázaly ekonomicky velice slabé, později až negramotné. Směr, kterým vedl ekonomiku Babiš, což tehdy vedlo ke zvýšení úrovně, se zhroutil po začátku války na Ukrajině.

Ovšem Fialova vláda, jejímž jediným programem je „Antibabiš“ a politické blouznění, prakticky likviduje to, co se za předchozí desetiletí povedlo.

Přinesl listopad 89 kromě spousty pozitiv i něco, co se stalo pro dnešní společnost nepříjemným závažím?

Ačkoliv Václav Havel, obdivovaný celým Západem, dokázal zapojit postkomunistickou východní Evropu jak do EU, tak do NATO, zanechal nám tady „hada na prsou“. Kvůli jeho ideji nepochitické politiky u nás už od poloviny devadesátých let vládnou tzv. „neziskovky“, které bychom měli tak, jak je to v USA, správně nazývat „agenty cizí mocnosti“. A označit je jako fanatiky a pijavice na naší společnosti. Bohužel, jejich politická síla na Západě je tak velká, že si nikdo u nás netroufl proti nim zakročít. Proto nemáme dálnice, proto zde nemáme skutečně moderní průmysl, proto platíme nejdražší elektřinu a pohonné hmoty, a proto chudneme. Být členem EU je jako když ve svém manželství necháte vládnout pomatenou tchyni, která vás terorizuje a okrádá. Jestli jsme se tomu mohli vyhnout, to nevím.

V čem se nejvíce změnila mentalita společnosti předlistopadových časů oproti té dnešní?

Změnilo se prakticky všechno, protože se změnil svět. Když naši pradědové hlasovali po druhé světové válce pro komunisty, bylo to také ze strachu, že se nás Němci už potřetí v jednom století pokusí zlikvidovat. A Rusko, tedy Sovětský svaz, se zdál zárukou přežití národa. V průběhu doby, kdy u nás podstatě vládl Sovětský svaz, se Německo stalo ekonomicky obdivovaným státem, kam se utíkalo. A slovo „Rusák“ byla urážka a označením nevzdělaného okupanta. Mentalita společnosti a její názory se změnily i v důsledku výměny generací.

Tím, že jsme se po roce 1989 stali alespoň ve většině věcí součástí Západu, se nám splnil ten vysněný neckermannovský barevný ráj na křídovém papíře. Doslova jsme byli zaplaveni dříve nebývalým bohatstvím. Mohli jsme si ho užít. Už také proto že jsme byli nejprůmyslovější a nejvzdělanější součástí systému ruských satelitů. To, co bylo vysněným přáním, tedy plné obchody, létání na dovolené k mořím, studium po celém světě, se splnilo. Můžeme, kam chceme a v podstatě i kdy chceme, máme možnost odjet kdykoli kamkoli. Jistěže se musela změnit mentalita národa.

Prof. PhDr. Petr Fiala, Ph.D., LL.M.

ODS

předseda vlády

Ve společnosti je odhadem polovina těch, co pamatují minulou dobu, a druhá polovina těch, co ji nezažili nebo nebyli schopni naplno vnímat. Je tohle dělicí čarou, která poznamenává postoj každé z nich k tomu, čím dnešní společnost prochází včetně návratu mnoha „nešvarů“ předlistopadové doby?

Většina starší generace, která si je schopná ještě pamatovat politický systém komunistické normalizace, je v podstatě spokojena. Celá společnost však sebou nechává mávat tím, co jsme do té doby neznali. A to úspěšným mediálním vymývání mozků, s čímž u nás komunisté nikdy moc neuspěli, i umělým vytvářením pseudoproblémů. Mladší část národa, generace řekněme tak do 45 let – ne všichni, ale většina – vůbec nechápe, co znamenají slova bída a nedostatek, protože je obklopena nadbytkem. Studují na školách a vůbec jim nevadí to prostředí neomarxismu. Převládá u nich víra v genialitu „pokrokářů“ a většina z nich si vůbec nedokáže spojit to, co hlásají, s tím, co by se stalo, kdyby se tyto jejich ideály uskutečnily.

Můžeme přes všechny výhrady k polistopadovému vývoji konstatovat, že se po materiální stránce máme ve velké většině dobře?

Jsme tak bohatá společnost, že většina lidí má zajištěn bohatý a pohodlný život. A pokud ne, tak se o ně „sociální stát“ stará. Značná část mladší a střední generace žije v jakémisi „duševním rauši“ na koktejlu ideového kokainu všech těch „moderních myšlenek“, kde se oddává vzývání pomatených ideologií. A pokud se jejich přání neplní, třeba jako katastrofa kůrovcem likvidovaných lesů, vymýšlejí si nesmyslná odůvodnění a svádějí vinu na kdekoho, jen ji nepřiznají sobě. Zatímco lidé až doposud si většinou přáli spokojený a klidný život, bez válek a hladomorů, dnes se zase objevuje generace lidí vedených novými Vůdci, kteří řvou, tak jak to před sto lety napsali pánové Voskovec a Werich:

*„...Silný jak Goliáš, volám vás všechny na stráž, Já jsem váš Mesiáš.
Vše, co máš, to mi dáš, co nařídím, uděláš, Svět je náš, jenom náš!
Jen já jsem ochoten stvořit nebe na zemi
I s hromu rachotem a hrůzami se všemi*

*Přijde den, kdy já vás povedu zas na Verdun,
Dann werden wir haben Himmel auf Erden!...*“ (česky: potom budeme mít nebe na zemi).

Pochodují-li dnes Evropou a USA statisíce mladých lidí s vlajkami LGBT+ nad hlavou a skandují-li hesla na podporu Hamásu a islámu, je nebezpečí, že dopadneme všichni velice špatně. Velká část našeho světa si přeje nesmysly, vzývá fantasmagorické ideály, které odporují realitě, popírají základní vědy, jako je fyzika, matematika nebo biologie, a řve a pochoduje pod nenávisnými hesly. Dokud nedostane od života pořádně „přes držku“, nic se nezmění.

Andrej Babiš

ANO 2011
poslanec

„Svobodu, svobodu“ skandovali lidé před 34 lety na náměstích či na Letenské pláni. Je to nejcennější výtobytek tehdejších revolučních změn pro dnešek?

Slovo svoboda je takové gumové a ohebné heslo, cosi jako obal, který musíme nejprve naplnit obsahem. To slovo pro nás v listopadu 1989 znamenalo „konec vlády jedné strany“, znamenalo představu, že vyženeme ze všech úřadů a firem všechny ty kádrováky a ideologické dozorce, že odstraníme dráty z hranic a vycuknem´ se z rukou Moskvy.

Z tohoto hlediska se většina našich přání vyplnila. Ale netušili jsme, že místo demokracie nás čeká „demokratura“, jak věštecky zpíval Karel Kryl:

*„Demokracie rozkvétá, byť s kosmetickou vadou
Ti, kteří kradli po léta, dnes dvojnásobně kradou
Ti, kdo nás léta týrali, nás vyhazují z práce
A z těch, kdo pravdu zpívali, dnes nadělali zrádce“*

Karel Kryl roztrpčený tím, že se mu nesplnil sen, v těchto verších ukazuje sice pravdu, ale také z jeho strany pokřivenou. Prostě doba se změnila. Čím déle jsme od revoluce, tím více přibývá politiků a také ideologických fanatiků a různých příživníků, krmených ideologií EU, kteří nás kádrují stejným, a přece jiným způsobem než komunisté.

V čem vidíte tu podobnost v kádrování s komunistickým režimem?

Už zase musí vedoucí firem „nahoru“ lhát, už zase musí vyplňovat ideologická hlášení. A místo krajského výboru KSČ je kontrolují bankéři, zda je majitel firmy či vedením firmy „ideologicky na správné straně“. Vysoké školy dnes místo buněk KSČ a SSM ovládají politické „neziskovky“ a různí aktivisté. A většina vysokoškolských učitelů je proti tomu buď bezmocná, anebo kývá hlavou, aby nepřišla o místo.

Filmový průmysl sice není státní a neřídí ho komunistické kádry, ale pokud není ten film „politicky korektní“ anebo neškodně blbý, nedostanete na jeho natočení od nikoho peníze. U nás naštěstí ještě nemáme noviny typu Rudého práva anebo moskevské Pravdy, jako

jsou The New York Times anebo The Guardian, ale mnoho novinářů z nich pilně opisuje. A Česká televize a Český rozhlas se pomalu stávají ideologickou žumpou „správných názorů“. Přesto však, možná díky vytrénovanosti a odolnosti národa z dob protektorátu a vlády komunistů, máme zde daleko větší svobodu slova, než jakou mají třeba Němci, Kanadčané a Američané.

Prof. Ing. Václav Klaus, CSc

BPP

Když pomíneme veřejnoprávní média, která tancují, jak Brusel píská, pozorujete u jiných sdělovacích prostředků, že přece jen realitu tolik nepokřivují?

Jak se situace ve světě zhoršuje, jak padají nesmyslné představy o tom, že lidové vzpoury intelektuálů a neexistujících „demokratů“ na Středním východě tam zavedou demokracii, jak jako spojenci prohráváme jednu válku za druhou, včetně zbabělého útěku z Afghánistánu, jak už zmizely pokřiky, že Ukrajina v zádech s pokrokovým Západem za pár měsíců rozdrtí celé Rusko, nebo když se

ukazuje že tzv. Green Deal nám snižuje životní úroveň a posílá Evropu do úpadku, tak se přece jenom tu a tam už ozývají i novináři a politici, kteří si troufnou říkat fakta, i když ne úplně nahlas, ale přece jen naznačovat, že je něco špatně. A jak řekla odvážně v jednom interview herečka Tatiana Dyková: „Jako společnost jsme momentálně zaparkovali v prdeli, musíme tedy hledat jinou cestu, protože tudy to nevede“.

O faktech se tedy nemluví, jenom se naznačuje, že je něco špatně. To ale moc nevypovídá o bůhvíjaké svobodě projevu, co myslíte?

V našich mainstreamových médiích existuje tuhá cenzura, aby se naše obyvatelstvo nedozvědělo, jak skutečně vypadá situace třeba mezi lidmi na tzv. starém Západě. Některé strany ve Fialově vládě se snaží zavést cenzuru, kde to jen jde, a umlčet „nesprávné názory“. Třeba zakázat veřejně říkat, že sem prostě vyznavače islámu a negramotné Afričany nechceme. Odpor národa a také našich vlád zajistil, že jsme na tom stále ještě dobře.

V létě jsem tady měl svého kamaráda, právníka z jednoho většího německého města. Procházeli jsme se noční Prahou, dva starší bílí pánové s manželkami. V klidu jsme si sedli v Ungeltu na dvoře a dali si kávu. A číšnice nás přišla zkasírovat, až když jsme naznačili, že chceme odcházet. Můj kamarád řekl, že to je něco úžasného, v jaké svobodě a bezpečí tady žijeme. On že by si u nich ve městě o půlnoci nikdy nedovolil s manželkou jen tak courat městem. A představa, že číšnice počká a předá hostům na „zahrádce“ účet, než budou odcházet, je u nich nepředstavitelná. Platí se hned a sednout si jen tak někde na náměstí, za teplé noci, aniž by kolem nebyla ochranka, protože jinak všude kolem se courají nebezpečně vyhlízející mladíci, si u nich – v tom nám za příklad dávaném Německu – už dávno nikdo netroufne. Stále máme svobody dost, ale stále se množící různí aktivisté, politici a fanatici nám tu svobodu chtějí ukrást.

Ing. Miloš Zeman

BPP

První přímo zvolený prezident ČR

[Sympatizovat](#) [Profil](#) [Položit dotaz](#) [Odpovědi](#) [Hodnotit](#) [Štítky](#)

V polistopadových letech se často zdůrazňovala potřeba vyrovnat se s minulostí. Jak to vyrovnání mělo vypadat?

Požadavek „vyrovnat se s minulostí“ je spíše takové politické heslo. Žádný národ se nemůže „vyrovnat“ s tím, kudy v dějinách šel, jakých nepravostí anebo zločinů se dopouštěl. Ani nemůže vymazat ze své historie různé mimořádné okamžiky, které jsou v jednom časovém úseku považovány za obrovské hrdinství a v jiném časovém úseku jsou hanobeny a zatracovány. K pokusu o vyrovnávání se s vaší minulostí vás může někdo donutit, jako Spojenci donutili Němce pokusit se vyrovnat s nacismem, Moc se to nepovedlo. Dnes, téměř po 80 letech po válce si stále, jak ukazují průzkumy veřejného mínění, 30 procent Němců myslí, že ten Hitler nebyl zas tak špatný.

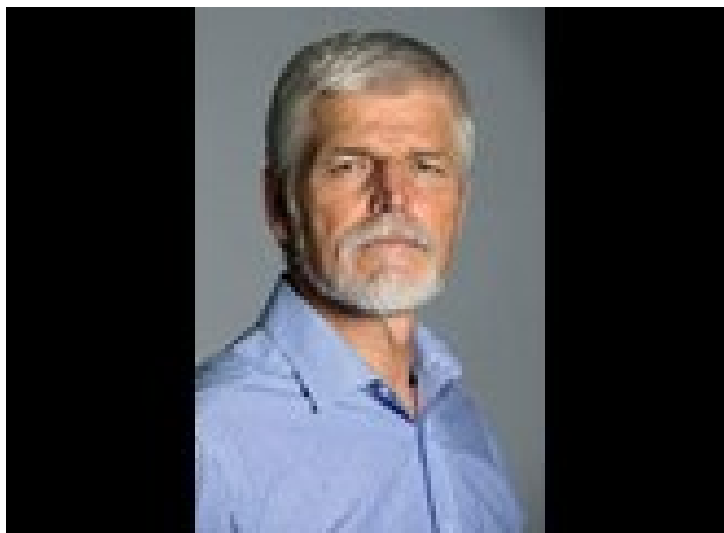
Pokud si vezmete heslo „vyrovnat se s minulostí“ jako ideologii, zapříčiníte rozpad celé společnosti, její rozdělení na nesmiřitelné celky. Tak, jak to dnes vidíme například v tzv. pokusech o napravení zločinů otrokářství, kde hnutí „Black Lives Matter“ je veřejně rasistické, nebo v údajných zločinech páchaných na ženách, viz hnutí Me Too. Takové „vyrovnání s minulostí“ změnění přítomnosti znamená pokus o zničení národa a státu. A zavedení tzv. spravedlivé společnosti, což je většinou děsivá vražedná diktatura.

Vyrovnání se s komunismem bylo tedy už z logiky věci neproveditelné?

Problém byl, že komunistická strana u nás měla velký vliv a politické postavení již za doby první republiky. Komunisté skutečně bojovali proti nacistům a českoslovenští komunisté po dlouhé vládě Moskvy nad naším státem předali státní hospodářství – v porovnání s okolními státy a Ruskem – v celkem slušném stavu. A vyjmout jen padesátá léta a normalizaci? Co tím získáme? Navíc, porovnáte-li počet obyvatel Československa, jichž bylo v roce 1991 15,6 milionů s počtem členů KSČ (včetně těch kteří byli vyhozeni při čistkách v 70. letech), kterých bylo 1,7 milionu, jak by bylo možné se s tím vyrovnat? A „vyrovnat“ se se všemi? Stalinisty z padesátých let, reformními komunisty z šedesátých let, komunisty v disentu, normalizačními komunisty s „červenou pracovní knížkou“? Vrahy, reformátory i oportunisty? Na jedné hromadě?

Když se ozývaly hlasy, že je nutno s komunisty zatočit, a to nemilosrdně, tak řekl Petr Uhl na prvním a posledním sjezdu Charty 77: „Spočítáte-li si, že každý komunista měl nejméně tři rodinné příslušníky, dostanete se k číslu 6,8 milionu“. Ačkoli jsem s Petrem Uhlem v mnohém nesouhlasil, měl pravdu, když se ptal, jestli disidenti snad chtějí válčit s celým národem. Vezmete-li v úvahu že podle sociologů a psychologů se v každém národě nachází pouze něco mezi pěti až

sedmi procenty lidí, kteří jsou schopni něco řídit a vést, je jasné že to „vyřizování s minulostí“ nemohlo dopadnout jinak, pokud jsme nechtěli občanskou válku.

arm. gen. v.v. Ing. Petr Pavel, M.A.

BPP

Profil není převzatý, články vkládá redakce.

prezident České republiky

[Sympatizovat](#) [Profil](#) [Položit dotaz](#) [Odpovědi](#) [Hodnotit](#) [Štítky](#)

Dobrá. Ale musel polistopadový vývoj dospět k tak paradoxnímu vyústění, že 17. listopadu 2023 pokládal na Národní třídě květiny prezident Petr Pavel, který byl velice úzce, ať už profesně či stranicky, spjat s tehdejšími komunistickým režimem?

To, že květiny u památníku 17. listopadu kladl prezident – bývalý komunistický agent, souvisí s tím, co jsem řekl. Prezidentské volby vyhrál manekýn, kterého komunisté v kontrarozvědce, která byla pod přímým vedením Moskvy, připravovala na zničení „kapitalismu“. A samozřejmě vyhrál hlavně díky tomu, že byl představován veřejnosti mediálním stylem, který vedli profesionálové a který známe třeba

z televizních reklam, kde nás stejní marketéři přesvědčují o výhodnosti dámských vložek, které neprotečou, pracích prášků, které vyperou všechno i ve studené vodě. A předkládají nabídku úžasných půjček, což vše je dnes součástí našich životů. A podvědomě většina lidí tuto reklamu přijímá. Banky vám nutí půjčky a předstírají že vám vlastně ty peníze dávají, platit můžete, kdy chcete a jak chcete. Jen tak mimochodem počet osob pod exekucí je u nás 660 177.

Vymyslíte-li si navíc několik odporných protivníků onoho „úžasného rytíře na bílém koni“, za které byli u nás vybráni Babiš, Miloš Zeman, Václav Klaus a tak dále, tak na to prostě velká část lidí skočí.

Přijde mi nepochopitelné, že lidé, kteří tak nadávají na minulý režim, zvolí hlavou státu někoho, kdo z něj profitoval jako málokdo jiný a zároveň ten režim jednoznačně podporoval. Kam se poděl rozum?

Volby totiž nejsou o myšlení, ale o pocitech. A tak vám televize nabídnou stejně jako měkký a dokonalý toaletní papír dokonalého kandidáta na prezidenta. A divačky a diváci vzdychají: „Ten je jako Masaryk, mluví skoro jako Havel a má krásnou figuru. A je to hrdina, co dostal metál, a je pokrokový, ale zase ne moc, a má rád emancipované ženy a byl generálem v NATO...“. No nekup to!

A tak byl při volbách Pavel úspěšný stejně jako neprosakující pleny, krémy proti vráskám, auta, která jsou podle reklamy skoro zadarmo, a lubrikační krém a pilulky „Můžem' hned“, co pomůžou ke štěstí všem ženám a mužům.

Kolik bylo na Národní třídě při kladení věnců Pavlem „vlezprdelků“, kolik zvědavců a takových těch lidských krys, kteří by tleskali, i kdyby tam kladl květiny Hitler anebo Brežněv, netuším. Ale vím, že to

vypovídá jenom o tom, že lidstvo není jen krásné a moudré, ale že plno lidí je tak hloupých, zbabělých, podlézavých anebo prostě pitomých. S tím nikdo nic nenadělá.

Psali jsme:

„Jako v roce 1989.“ Zelení studenti si berou do úst sametovou revoluci

Horší, než jen Fremr. Celá pravda o Pavlovi. Václav Vlk st. nemohl mlčet

Rakušan a ti zpěváci... Disident k 17. listopadu. Úplně jinak

Do politiky jsem nechtěl. Zapadlá slova Brežněva. Zeman o 17. listopadu

Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

131-981500247/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete. Zaregistrujte se [ZDE](#).

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte se [ZDE](#).

reklama

Článek obsahuje štítky

[Babiš](#) , [demokracie](#) , [Havel](#) , [Klaus](#) , [Komárek](#) , [komunismus](#) , [Národní](#) , [Německo](#) , [Rusko](#) , [Svoboda](#) , [Vlk](#) , [Zeman](#) , [17. listopad](#)

autor: **Jiří Hroník**

Mgr. Marek Výborný byl položen dotaz

komunikace

Tvrdíte, že byste takový styl komunikace jako premiér nevolil. A jaký teda? Vy totiž nekomunikujete vůbec, stačí se podívat na vaše scóre odpovědí zde. Aspoň kdybyste byl schopný ministr a něco s předraženými potravinami dělal. Ale co děláte nebo uděláte? Dočkáme se kvalitních a levnějších potravin j...

Odpověď na tento dotaz zajímá celkem čtenářů: 83

Diskuse obsahuje **85 příspěvků**

[Vstoupit do diskuse](#) [Tisknout](#)

Uživateli nejlépe hodnocený komentář

Signatář, Petr 12 , 18.11.2023 9:58:38

Pán to asi bere podle sebe, soudím tebe. On má možná vysokou životní úroveň ale nazývat dobu před listopadem 89 komunistickou bídou a nyní jedna z nejbohatších zemí hraničí s debilismem. Do roku 89 téměř žádný dluh, úplná soběstačnost ve všem, žádní bezdomovci. Dnes astronomický dluh, všecen průmysl a energie v cizích rukou, miliony lidí na hranici chudoby, tomu říká špička nejbohatších zemí?

Další články z rubriky

17:03 Říkala jsem, že ty peníze nevyberou. Ale tak málo? Šichtařová překvapena, kolik Stanjura dostal

INVENTURA MARKÉTY ŠICHTAŘOVÉ Jihočeský hejtman Martin Kuba upozornil, že žijeme v zemi, kde je veřej...

4:44 „Začíná to být karikatura.“ Vadim Petrov, vzpomínky na rok 1989 a co z toho dnes zbylo

21:30 Na tričku mají Havla, ale svobodu berou, nedávají. Šéf Svobodných byl ostrý

16:50 Smát se nedá. Bojte se této vlády. Okamurův poradce velmi vážně. I o revoluci

7:15 Signatář Charty 77 Václav Vlk: Havel nám nechal hada na prsou. Teď nám vládne

4:44 Češi zaplatí, proč by vláda neutrácela? A vydělají jiní. Temné výročí pro senátorku Hamplovou